

Zpráva z výjezdu do Estonska TAPA 13 - Hledání pokladů ve městě Rakvere

Honza Adamec (16)

Pavel nám už před výjezdem posílal instruktážní video, takže jsem už měl aspoň malé povědomí o tom, co hledání pokladu je. Tato metoda evangelizace se mi moc líbila, ale v Tapě jsem našel jen jeden poklad a ten byl ještě velice pochybný. Když evangelizace v Tapě skončily, skončilo i hledání pokladů, ale mě ještě s Michalem to nedalo a pokračovali jsme dál i přes výlety. Jeli jsme do města Rakvere a sestavili si mapu pokladu, kde bylo: **světlo, lampa, hnědá barva, bolest ramen, prsten, Helena, problémy s kostmi.**

Vyrazili jsme na hrad. Tam jsme došli do jedné místnosti, kde blikala jakási **světla**. Takže jsem se rozhlédl kolem a viděl jsem průvodkyni s tříčlenou rodinou, muže se ženou a dítětem. Byli jsme na vážkách, kdo je ten poklad, jestli průvodkyně, která měla **hnědé** šaty jako ve středověku a **prsten**, nebo ten muž, který měl **hnědé** triko a **taky prsten**. Mysleli jsme si, že je to ten muž, požádali jsme průvodkyni, jestli by nám překládala, řekli jsme mu všechno a zeptali se ho, jestli ho **nebolí ramena**. Odpověděl nám, že pracuje s těžkými věcmi, takže ho ramena často bolí a tak jsme mu nabídli modlitbu.

Ta průvodkyně z toho byla trochu zděšená a říkala, že v Estonsku se modlitby moc nenabízí, ať nejsme zklamaní, když nebude chtít. My jsme jí ubezpečili, že je to v pořádku a ona se ho zeptala. Celou rodinu to velice pobavilo, začali pak pomalinku odcházet a tak jsme se zeptali té průvodkyně, jestli nemá nějaké problémy ona. Odpověděla záporně a my se jí zeptali, jestli nezná aspoň nějakou **Helenu**. Řekla nám, že její nadřízená, která pracuje v kanceláři hradu někde dole ve městě za policejním muzeem, je Helena, a tak jsme se jí zeptali, jestli nemá **problémy s kostmi** a ona nám řekla, že ne Helena, ale její máma. Tak jsme odešli z hradu zpět do města a našli policejní muzeum. V té budově za muzeem bylo mnoho nepopsaných dveří, pomodlili jsme se, ať nám Bůh ukáže cestu a v tu vyšla nějaká paní a dovedla nás až do kanceláře a dokonce nám ukázala **Helenu**.

V kanceláři jsem udělali dokonalé pozdvižení, nikdo nám anglicky moc nerozuměl, takže jsme to samé mohli vyprávět asi třikrát a potom jsme jí řekli, že víme, že její máma má nějaké problémy a že bychom se za ní rádi pomodlili a ona se nás zeptala, odkud to víme, tak jsme jí po pravdě odpověděli. Potom se nás zeptala, co má tedy udělat, tak jsem jí řekl, že teď jí chytíme za ruku a až přijde domů, ať si podá s mámou ruku. A tak jsme se za ní modlili.

Další den jsme jeli zase do Rakvere a s Michalem jsme sestavili mapu. Dohromady jsme na papírkách měli docela dost věcí, ale to, co jsme nakonec našli, bylo toto: **sukně, rozhledna, schody, problémy v bocích, problémy v ramenech**. Hledali jsme dlouho a nic jsme nemohli najít, nakoupili jsme mnoho dáreků a užili si velice hezky strávený čas. Nakonec jsme se šli do informací zeptat, jestli nemají v Rakvere rozhlednu. Milá paní v informacích nám řekla, že ne, ale že místo, odkud můžeme vidět město, je hrad anebo věž luterského kostela, kam se dá za několik euro vylézt. Rozhodli jsme se tedy pro **věž**, protože jsme na hradě již byli. V kostele jsme našli postarší paní, co prodávala lístky na věž. Zrovna měla **sukni** a tak jsme jí začali vysvětlovat rukama nohama, protože neuměla anglicky, jen rusky, co děláme.

Už jsme to chtěli vzdát, když díky Bohu přišla další mladší luteránka, její známá, která anglicky uměla, vše jsme jí vysvětlili a ona překládala. Ptali jsme se jí, jestli nemá nějaké bolesti v bocích a ramenech. Dozvěděli jsme se, že ona má **problémy v bocích** a její sestra má **problémy v ramenech**. Zeptali jsme se, jestli se můžeme za ní modlit. Toho se ale ještě bála, proto jsme jí museli ujistit, že nejsme žádná sekta a že vlastně pocházíme z podobného sboru jako ona. Po tomto ujištění nám povolila se za ní a za její sestru modlit. Když jsme se za ní pomodlili, řekla nám, jaká je škoda, že její vnučka nevěří a tak jsme jí nabídli, že se můžeme všichni čtyři spojit v modlitbě za její vnučku. Nakonec jsme se mohli modlit a bylo vidět, že je tam s námi Bůh.

Moc děkuji Bohu za úžasnou příležitost naučit se hrát tuto hru, změnila můj život. Můžu ji hrát i v Čechách a ona vážně funguje.

Poznámka redakce:

Hledání pokladu je jedna z možností, jak evangelizovat na ulicích. Nejdřív si každý jednotlivý účastník zapíše na papír (*mapa pokladu*) svá slova poznání k získání potřebných vodítek k nalezení pokladu.

Kategorie vodítek jsou nebo mohou být: místo, jméno osoby, vzhled, osobní problém, něco neobvyklého. Potom se vytvoří menší týmy, členi týmu si vzájemně přečtou svá vodítka a jdou za stálého srovnávání svých map hledat poklad.

Hledání pokladu je nadpřirozená evangelizace prostřednictvím nadpřirozených setkání. Biblické principy, návod a osobní svědectví podává Kevin Dedmon z církve Bethel v Reddingu ve své knize *Hledání největšího pokladu*, kterou v českém překladu vydalo v r. 2013 vydavatelství JUDA (www.juda.cz/shop).

Německá verze článku je [zde](#), estonská [zde](#).